

[Etgaard.]

gennemføre, er kommet til at virke. Derfor tror jeg, at det danske Samfund i dette Foraar, specielt for Byggefagenes Vedkommende, vil opleve en Beskæftigelsesgrad, som vi ikke har oplevet i hvert Fald i de sidste Aar.

Maa jeg endvidere, mens jeg er ved dette, gøre en enkelt Bemærkning til den højtærede Socialminister. Jeg synes, at den højtærede Minister saa vel som Regeringens øvrige Medlemmer, naar denne Rigsdagssamling slutter, har saadanne Lovgivningsresultater at opvise — selv om disse Forslag her ikke naar at blive gennemført i denne Samling — overfor den Situation, det danske Samfund befinder sig i, at de kun har Grund til at være tilfredse med Rigsdagens Arbejde i denne Samling. Overfor saa betydelige Resultater, ogsaa i beskæftigelsesmæssig Henseende, maa den højtærede Socialminister da ogsaa huske paa, at de Lovforslag, vi her behandler, er ikke — hvis jeg maa bruge det Udtryk — med i den politiske Overenskomst, som der saa ofte har været Tale om. Hvis jeg maa bruge et billedligt Udtryk, saa kunde jeg sammenligne Socialministeren med Entreprenøren, der leder Arbejdet politisk indenfor disse Omraader, og naar nu Entreprenøren ser, at der arbejdes godt paa en Række vigige Omraader, men dette vigtige Arbejde endnu ikke er tilendebragt, saa er det et Spørgsmaal, om man da ikke i hvert Fald skulde sige, at saa længe en saa stor Entreprise endnu ikke er bragt til Afslutning, maa man overfor Arbejdet indenfor disse vigtige Omraader foreløbig lade det bero ved, hvad der er opnaaet. Hvis derfor min Opfattelse er rigtig, at man ogsaa indenfor en Række af de Omraader, hvor der ydes offentlig Støtte, vil opleve en rigeligere Beskæftigelse end gennem de sidste Aar, saa synes jeg, at de Lovforslag, vi her behandler, i Virkeligheden er, skal vi sige, overflødige i dette Øjeblik, ikke mindst ud fra den Betragtning, at vi erfaringsmæssigt maa have Ret til at sige: Lad os se, hvor meget Arbejde alle de store, gennemgribende Love, som bliver gennemført, fører til udenom disse Lovforslag.

Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen, har Ret i, at Rigsdagen har beskæftiget sig med saadanne Spørgsmaal flere Gange igennem Efterkrigstidens mange vanskelige Aar, men det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen maa huske paa, at det, vi dør har haft som Hovedspørgsmaal vedrørende Betingelserne for at skaffe Arbejdet, har været det, som jeg

i Dag vil kalde Bispørgsmaal, fordi de meget vigtige Lovforanstaltninger, vi nu er rede til at gennemføre eller har gennemført, bundet anderledes dybt i hele Situationen end de begrænsede Foranstaltninger, som det ærede Medlem nævnte i sin Tale, som Rigsdagen havde beskæftiget sig med før. Ud fra dette synes jeg, at der i hvert Fald ikke kan være noget til Hinder for, at vi ser, hvordan Forholdene i den allernærmeste Fremtid udvikler sig paa dette meget vigtige Omraade, Beskæftigelsesomraadet.

Maa jeg saa gøre nogle ganske korte Bemærkninger om selve de tre Lovforslag. Om det første, Forslag til Lov om Tilskud ved Merbeskæftigelse, vil jeg sige, at jeg forstaar, at man i dette Lovforslag hverken har kunnet fastsætte bestemte Regler eller bestemt begrænsede, skal vi sige, økonomiske Tal for, hvad dette Lovforslags Gennemførelse skulde føre til. Derfor er den Beføjelse, som den højtærede Socialminister vil faa i Kraft af dette Lovforslag, til efter Samarbejde med den højtærede Handelsminister at træffe Afgørelse i hvert enkelt Tilfælde om Tilskud ved Merbeskæftigelse, begrænset, kan jeg sige, til Tekstbemærkninger i de forskellige Paragraffer. Men der er jo i Lovforslaget angivet en Linie. Der er angivet den Linie, at Tilskuddet til Merbeskæftigelsen skal være mindre end den Arbejdsløshedsunderstøttelse, der kan spares ved Merbeskæftigelsen, og endvidere er der i Bemærkningerne en Række Punkter, som det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen nævnte vedrørende Lovens Administration. Jeg tror, det vil blive meget vanskeligt for den højtærede Socialminister at knække de Nodder, som Afgørelsen af Spørgsmaalet om Tilskud eller Ikke-Tilskud i det enkelte Tilfælde vil stille Ministeren overfor. For i en Periode, hvor det sikkert vil vise sig, at det beskæftigede Antal Arbejdere vil stige Uge for Uge uden Medvirkning af disse Lovforanstaltninger, synes jeg, at den højtærede Minister savner ethvert Udgangspunkt for at fastslaa det Punkt, hvor den almindelige Beskæftigelsesforøgelse hører op, og fra hvilket altsaa den paagældende Virksomhed kan siges nu at kunne tage f. Eks. 10 Arbejdere mere i Kraft af den Opmuntring, der ligger i dette Tilskud. Jeg tror, jeg har Lov til at sige, at en saadan Lov vilde i Virkeligheden være lettere at administrere og mere rimelig paa et Tidspunkt, da der ikke var Fremgang i Beskæftigelsen, dels paa Grund af andre Lovforanstaltninger, dels paa Grund af det Tidspunkt af Aaret, man stod i. Det vilde være langt lettere at føre Lovbestemmelserne ud i det